

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 135

гр. Търговище, 03.08.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в закрито заседание на трети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА

като разгледа докладваното от ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА Частно гражданско дело № 20233500100088 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Постъпила е молба по чл. 621 и 623 от ГПК за признаване на съдебно решение по бракоразводно дело, постановено в друга държава, членка на ЕС.

Молбата е подадена от адвокат Д. П. от гр. Т., като пълномощник на В. И. А., живуща в (населено място), в която твърди, че е имала граждански брак с К. А. Л. Ф. и бракът им бил сключен през 2005 г. в Португалия, където тя се установила да живее през 2000 г. Имали първоначално едно дете, родено през 2004 г. През 2011 г. се преместили да живеят в Швейцария, но поради това, че съпругът ѝ напуснал семейството и нямало връзка с него, тя подала молба за развод. Било постановено решение от съда в Португалия, при отсъствието на ответника и то е влязло в сила през 2014 г. След време обаче съпругът ѝ пак се прибрал при семейството си, отново заживели заедно, родило им се второ дете. Много скоро след това обаче нещата отново се влошили и съпругът пак ги напуснал. Той се държал лошо и с децата, поради което имало и дело в Швейцария.

През 2021 г. молителката се прибрала в България с децата. Подала молба съдебното решение за развод да бъде признато от Община Търговище. Последвал отказ, който е мотивиран с това, че решението е постановено в отсъствието на ответника и няма доказателства, от които да е видно, че същото му е известно. Не се сочат данни заповедта да е обжалвана по

административен ред.

С оглед на това се иска съдът да разгледа молбата ѝ и да признае съдебното решение за развод, постановено от съд в Португалия по реда на чл. 622 и 623 от ГПК.

Съдът, като провери събраните по делото доказателства и като съобрази доводите, изложени в молбата, намира следното:

На първо място – по допустимостта на молбата. Към настоящия момент съдебната практика е противоречива, доколкото някои съдилища приемат, че при действието на чл. 621, ал. 2 от ГПК, решенията относно прекратяването на брака и родителската отговорност, по Р 2201/ 2003 г. на СЕ, се признават директно от органите по регистрацията. В случая това е Община Търговище, чрез служба ГРАО. Такава процедура обаче вече е проведена и няма данни заповедта на кмета да е обжалвана. От друга страна, в практиката си административните съдилища в РБ приемат, че те не са компетентни да се произнасят по тези въпроси, защото според изискванията на европейското законодателство в тази област и посочения регламент, РБ е посочила окръжните съдилища като компетентни по този въпрос и това е уредено изрично в ГПК.

В случая, при постановен отказ на административния орган по регистрацията, заинтересуваният трябва да разполага с ефективно средство за защита. След като не е предвидено подобно обжалване пред компетентния съд по признаване на тези съдебни актове, то процедурата по чл. 622-623 от ГПК, би следвало да е допустима.

По тази причина и ОС – Търговище, в настоящия си състав приема, че молбата подлежи на разглеждане.

От представените документи – заверени преписи на португалски език и надлежни преводи на същите е видно, че молителката В. И. А. и била омъжена за К. А. Л. Ф.. На 15.11. 2013 г. е било разгледано дело № 725/11.5 ТМСТВ – развод без съгласието на другия съпруг. Към момента на разглеждане на делото ищцата Аврамова е живеела в Швейцария, като тя не е присъствала на заседанието, а само нейният защитник. По това дело е била разпитана сестрата на ищцата – св. М. А., също живееща в Швейцария. Постановено е решение по делото, в което е описано накратко изложеното в исковата молба. А то е било, че страните са били женени от 11.05. 2005 г.,

имат едно дете. Ответникът бил напуснал семейството си през 2008 г. и до момента не се е връщал. Съдът е приел, че страните действително са сключили брак на 11.06.2005 г. без брачен договор. Имат общо дете И. А. А. Ф., роден на 19.01. 2005 г. Родителските права спрямо него са били предоставени на майката с решение по друго дело на същия съд. Съдът, позовавайки се на разпоредбите на семейното право в Португалия постановява развода и прекратява брака между съпрузите. От представеното удостоверение от съда в гр. Сетубал е видно, че решението за прекратяване на брака е влязло в сила на 16.01. 2014 г. Същото е заверено с апостил за идентичност.

От показанията на свид. М. А. – сестра на молителката и свидетел по бракоразводното дело, се установи следното: съпругът на ищцата – К., напуска семейството си няколко години преди развода и съпругата му В. е нямала връзка с него. След като напразно го чакала няколко години, тя решила да заведе дело за развод, като към момента на завеждане на делото, тя и детето вече живеели в Швейцария, където е отишла при сестра си и с нейна помощ се е установила там. Съпругът бил издирван от властите в Португалия, но не е бил намерен. Когато вече живеели в Швейцария след развода, съпругът на молителката изведнъж се появил, като я издирил чрез социалната мрежа Фейсбук. След доста кореспонденция и увещания от негова страна, съпругата склонила да се съберат отново и К. пристигнал в Швейцария. Двамата отново заживели заедно. Обясненията, които дал за дългото си отсъствие били, че е търсил работа, че имал много трудности и затова не се обаждал. Молителката още преди това го предупредила, че поради дългото му отсъствие и липсата на контакти с него, тя е завела дело в Португалия, бракът им е прекратен и двамата вече не са съпрузи, разведени са. Той е казал, че няма проблем. Свидетелката е присъствала на разговори между двамата бивши вече съпрузи по този повод, като Карлос отговарял: „Няма проблем, пак ще опитаме, ще подпишем наново даже“, като при това се смеел. Общо взето бил безгрижна душа. По-късно се родило второто дете на двамата съпрузи – момче. Около 4-5 месеца след раждането на детето, молителката споделила със сестра си, че бащата е започнал да ги малтретира, включително и малкото бебе. Наложило се при това да се намесва и съпругът на свидетелката и тя също, като след като били свидетели на подобни действия при неочаквано посещение, те се обърнали към швейцарската

полиция. След като това се случило, Карлос бил задържан за девет дни от властите. След като го освободили, той вече не се появил. Оттогава нямат връзка с него. По принцип от идването му в Швейцария, до новото му изчезване била изминала около година и половина. Докато живеел в Швейцария обикалял по пътищата, като казвал, че търси работа. Свидетелката е категорична, че бившият съпруг на сестра ѝ многократно е показвал с думи, че приема решението за развод и за него в това нямало проблем.

От направената от настоящия съд справка в НБН на Република България е видно, че В. И. А. има две деца – И. А. А. Ф., роден на 19.01. 2005 г. в Португалия и Кр. М. А. Ф. – роден на /дата/ г. в Швейцария.

При така описаната фактическа обстановка, съдът прави следните изводи: молбата за допускане изпълнението на съдебното решение на португалския съд относно прекратяването на брака на молителката, следва да бъде уважена.

В случая е важно да се посочи и приложимата нормативна уредба от европейското право. Към момента има нов регламент № 1111/ 2019 г. на СЕ, относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и родителската отговорност, който отменя Р 2201/ 2003/ ЕО. Той е в сила от 25.06. 2019 г., но за случаите, в които актовете са постановени до 01.08. 2022 г., се прилага регламент 2201/ 2003 г. – чл. 100 от регламента.

Т.е. в случая се прилага именно Р 2201/ 2003 г., защото решението за развод е в сила от 2014 г.

Според чл. 37 от Р 2201/ 2003 г.:

1. Страна, която иска или оспорва признаване, или иска декларация за изпълняемост, следва да представи:

а) копие от съдебното решение, предмет на молбата, отговарящо на условията за установяване на неговата достоверност; и

б) удостоверение по [член 39](#);

2. В допълнение, ако съдебното решение е постановено в отсъствие на една от страните, страната, която иска признаване или декларация за изпълняемост, следва да представи:

а) оригинал или заверен препис на документа, удостоверяващ, че на

отсъстващата страна е връчен препис от исковата молба или друг документ, имащ същия ефект;

или

б) документ, от който е видно, че ответникът е приел решението на съда без възражения.

В чл. 38 от същия регламент е посочено:

1. Ако документите, посочени в член 37, параграф, 1, буква б) или параграф 2 не са представени, съдът може да даде срок за тяхното представяне, да приеме равностойни документи или, ако намери, че разполага с достатъчно информация, да освободи съответната страна от задължението за тяхното представяне.

2. По искане на съда се извършва превод на тези документи. Преводът се заверява от правоспособно лице в една от държавите – членки.

От събраните по делото доказателства по безспорен начин се установи, че бившият съпруг на молителката очевидно не е бил много загрижен за благополучието на семейството си и не е бил способен да осъзнае отговорностите, които е имал, да си намери нормална работа и да се грижи поне малко за децата си. Напротив, очевидно е, че е бил доста безотговорен към тези си задължения, като се е стигнало и до прояви на домашно насилие. Най-вероятно води живот, който е свързан с постоянно местене и пътуване и е било трудно за съда в Португалия да издири негов адрес, при което бракоразводното дело се е гледало в негово отсъствие и както исковата молба, така и решението не са могли да му бъдат връчени реално.

Бяха събрани обаче безспорни доказателства, че това решение му е било известно и той го приел без каквито и да било проблеми, като е заявявал, че няма проблем и дори може отново двамата с молителката да подишат – т.е. отново да сключат граждански брак.

На основание събраните по делото доказателства съдът приема, че молителката не може да представи документ, от който да е видно, че решението за развод е било известно на съпруга ѝ. Налице са обаче многобройни доказателства, че това е било така и тези доказателства са много по-категорични от евентуалните писмени такива. Всичко, изложено в молбата като факти, се потвърди: заживяването в Швейцария, повторното събиране на страните там след решението за развод, раждането на второто дете – записано

с имената на бившия съпруг. Всички тези факти, подкрепени от категоричните показания на свидетел, говорят, че бившият съпруг на молителката не е имал каквото и да било намерение да оспорва бракоразводното решение и то му е било известно.

С оглед на това, съдът намира, че молителката е представила достатъчно доказателства и следва да бъде освободена от задължението да представи документите, посочени в чл. 37 и чл. 39 от Р 2201/2003/ЕО, съобразно дадената на съда възможност по реда на чл. 38, т. 1 от Р 2201/2003/ЕО – in fine.

Предвид на това съдът следва да допусне изпълнението на съдебното решение за прекратяване на брака на молителката В. Фернандес (окончанието на фамилията на „С“ или „Ш“ зависи от точния превод и произношението), постановено от португалския съд.

По изложените съображения и на основание чл. 623 от ГПК, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ДОПУСКА ИЗПЪЛНЕНИЕТО на съдебно решение по семейно дело за развод без съгласието на другия съпруг, № 725/11.5 ТМСТВ от 15.11.2013 г., влязло в законна сила на 16.01. 2014 г., постановено от окръжен съд на Сетубал, Португалия, с което е прекратен бракът, сключен между В. И. А. Ф. и К. А. Л. Ф..

Разпореждането подлежи на въззивно обжалване, пред АС – София, в едноседмичен срок от съобщаването му на молителката, с частна жалба.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____